

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Relatione Fratrum &c. Damnatio parvæ consuetudinis exigendi
pecunias ab his qui recipiuntur in Canonicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

Rogero bello captus, quum cum Regem Siciliae, Apuliae, & Calabriae creasset dimissus est. Petrus Abailardus, Arnaldus Brixienfis, & Petrus de Bruis nova, & impia dogmata spargunt. Demum his in Concilio Senonenfi damnatis Innocentius obiit anno 1143. Octavo Kal. Octobris, cum Romanae sedi praefuisset annos 13. Menses Septem. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. Append. fol. 32.*)

I.
Ex Labbe
T. 10. Col.
946.

Lothario Imperatori concedit allodium Terrarum Comitissae Mathildae.

INNOCENTIUS PAPA SECUNDUS.

Lothario Imperatori Augusto & Rige Imperatrici.

SI autoritas Sacra Pontificum & potestas Imperialis vere glutino caritatis ad invicem complentur: omnipotenti debitus famulatus liberè poterit exhiberi, & Christianus populus grata pace & tranquillitate gaudebit. Nihil enim in praesenti saeculo est Pontifice clarius, nihil rege sublimius: nihil est quod lumine clariore praefulgeat quam recta fides in principe, nihil est quod ita nequeat occasui subiacere quam vera Religio. Quae nimirum omnia tanto manifestius, Deo gratias in persona tua clarescunt, quanto ab ineunte aetate amator religionis & cultor justitiae extitisse cognosceris, & novissime diebus istis, nec personae tuae nec propriae parcendo pecuniae, pro beati servitio multos labores & immensa pericula pertulisti. Cum ergo testante sacro eloquio, etiam mali patres bona data filiis suis debeant impartire, dignum profecto est ut nos, qui disponente Domino, universis catholicae Ecclesiae filijs debemus sollicitudine paterna consulere, personam tuam arctius diligamus & tanquam specialissimo Ecclesiae defensori, in his quae ad statum Imperij in suo robore conservandum & utilitatem ac liberationem catholicae Ecclesiae spectare noscuntur, tam secundum Ecclesiasticum officium, quam temporaliter, imperatoriam potentiam augeamus.

Allodium à Comitissa Mathilda B. Petro collatum committit per annumque investit modo per singulos annos centum argenti libras sibi suisque successoribus exolvat & proprietatem ad jus S.R.E. post obitum revertatur.

Se successoribus honorandos si in hanc terram venerint prout Apost. Sedes decreverit à Pontif. sancitum est. Hujusque terrae rectores R. P. fidelitatem faciendos.

Cum praefato censu Henrico Bavariae duci imp. genero, ejusque uxori conce-

§. 1. Hoc nimirum intuitu allodium bonae memoriae Comitissae Mathildae, quod utique ab ea beato Petro constat esse collatum, vobis committimus, & ex apostolicae sedis dispensatione concedimus, atque in praesentia fratrum nostrorum Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum, nec non Principum & Baronum, per annum investimus: ita videlicet ut centum libras argenti singulis annis nobis & successoribus nostris exolvat, & post tuum obitum proprietatem ad jus & dominium sanctae Romanae Ecclesiae cum integritate absque diminutione & molestia revertatur.

§. 2. Quod si nos, vel successores nostros in eandem terram venire, manere, transire oportuerit: tam in susceptione quam in procuratione, atque securo conductu, prout Apostolica sedes decreverit, honoremur.

§. 3. Qui vero arces tenuerit, vel rector terrae fuerit Beato Petro & nobis nostrisque successoribus fidelitatem faciant.

§. 4. Caeterum pro caritate vestra, nobili viro Henrico Bavariae duci genero vestro, & filiae vestrae uxoris ejus, eandem terram cum

praefato censu & supradictis conditionibus Apostolica benignitate concedimus: ita tamen ut idem Dux hominum faciat, & fidelitatem Beato Petro ac nobis nostrisque successoribus juret.

§. 5. Post quorum obitum, praedictum Comitissae Mathildae allodium & jus & dominium Sanctae Romanae Ecclesiae sicut supradictum est, integrum & absque diminutione atque difficultate aliqua reducatur: salvo tamen semper in omnibus ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae jure ac proprietate.

Datum Laterani Sexto Idus Junij.

Erectio Ecclesiae Januensis in Metropolim.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabili Fratri Syro Januensi, Archiepiscopo ejusque successoribus canonicè substituendis in perpetuum.

Iustus Dominus, & justitiam dilexit, aequitatem vidit vultus ejus. Si pro homine perditio humanatus est Dei filius & pro ejus redemptione, atque salute mortem ignominiosam pertulit. Catholica igitur, & Sancta Dei mater Ecclesia ne filij sui damnentur perpetuo, bona sua hilari vultu, & mente jucunda, quoniam id ipsum aequitatis, & justitiae ratio postulat debet impendere. Quocirca sacrosancta sedes Apostolica animarum salutem providens, quoniam pro discordia, & guerra, quae inter dictam Januensem Civitatem & Pisas olim argutissimo id favente inimico humani generis orta est, incomparabiles hominum clades Christianorum captivitates, & Ecclesiarum destructiones innumeræ provenerunt, ut de caetero tam detestabilis his, & dissenso conquiescat personam tuam, & per te Januensem Ecclesiam à praefata civitate, quae Beato Petro ac Sanctae Romanae Ecclesiae fidelis, & ad servendum prompta extitit, & de caetero se id facturam propensius pollicetur decorem & exaltationem, praerogativa gloriosa sublimat.

dit ita tamen ut hominum faciant & B. Petro fidelitatem jurent. Post eorum obitum praedictum allodium S.R.E. reducendum statuit.

II.
Ex Ughell.
Ital. Sac. T.
4. Col. 1185.
Vet. Edit.
An. Do. 1133.

Exordium.

§. 1. Te igitur frater charissime Syre Archiepiscopo Pallij genio decorantes, & gratia ampliori donantes. In Archiepiscopum promovemus, & tres Episcopatus in Corsica, Moranen, videlicet Nebolensem, & tertium, cujus sedem constituimus Ecclesiam Sancti Petri de Acci, qui habeat unam plebem de Marana & aliam de Meria, atque Vobzensem & illum de Brunate, quem modo novum statuimus tibi, tuisque successoribus Metropolitico jure subijcimus.

In Archiepiscopum Syrum promovet eumque Pallij genio decorat, & tres Episcopatus ei successoribusque subijcit.

§. 2. Verum tamen Episcopatum Januensem, & te videlicet, ac posteros tuos ab omni emancipatos subjectione in manu propria liberè retinemus, statuentes, ut Januensis Archiepiscopus eo ordine, quo & Pisanus à solo Romano Pontifice consecratur.

Januenses Archiepiscopos & Pisanos à solo R. P. consecrandos statuit.

§. 3. Quod si forte Pisanus Archiepiscopus à suis suffraganeis fuerit consecratus, Januensis quoque à suis nihilominus similiter consecratur.

Si unus eorum à suffraganeis consecratus fuerit alter vero similiter consecratur.

§. 4. Deinde vero infra Ecclesiam praeferens, videlicet diebus Caena Domini & Pascha, Ascensione Domini Pentecoste, in festivitate Apostolorum Petri & Pauli, S. Laurentii, tribus festivitibus S. Mariae Natali Domini Epiphania, & in die anniversarii consecrationis tuae. In consecrationibus, quoque Episcoporum, Basilicarum, & Ordinationibus Clericorum, Abbatiam quoque de Tyro ad meliorationem, salva Sanctae Romanae Ecclesiae proprietate ac consensu

Abbatiam quoque de Tyro salva S.R.E. proprietate Syro committit.

Possessiones & Regalia Beati Petri, quæ à principio hujus discordiæ usque ad hodiernum diem, sive tempore Patris mei, sive etiam meo ablatae sunt, & habeo, eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ restituo, quæ autem non habeo, ut restituantur, fideliter adjuvabo. Possessiones etiam omnium aliarum Ecclesiarum, & Principum, & aliorum, tam Clericorum, quam Laicorum consilio Principum, & iustitia, quæ habeo, reddam, quæ non habeo, ut reddantur fideliter adjuvabo. Et do veram pacem Domino Papæ Callisto Sanctæque Romanæ Ecclesiæ & omnibus, qui in parte ipsius sunt, vel fuerunt. Et in quibus Sancta Romana Ecclesia auxilium postulaverit fideliter juvabo, & in quibus mihi querimoniam fecerit debitam sibi iustitiam faciam.

Ego CALIXTUS Servus Servorum Dei, dilecto filio Henrico Dei Gratia Romanorum Imperatori Augusto concedo Electiones Episcoporum & Abbatum Touthonici Regni, quæ ad Regnum pertinent, in præsentia Tua fieri absque simonia, & aliqua violentia, ut si quæ inter partes discordia emergerit, Metropolitanus & Provincialium consilio vel iudicio seniori parti consentum, vel auxilium præbeas. Electus autem Regalia per sceptrum à te recipiat, exceptis omnibus, quæ ad Romanam Ecclesiam pertinere noscuntur, & quæ ex his jure Tibi debet faciat. Ex aliis vero partibus Imperii consecratus infra sex menses regalia per sceptrum à te recipiat. De quibus vero mihi querimoniam feceris secundum officii mei debitum auxilium meum præstabo. Do tibi veram pacem, & omnibus, qui in parte tua sunt, vel fuerunt, tempore hujus discordiæ. Anno millesimo centesimo vigesimo secundo, nono Calendas Octobris.

HONORIUS SECUNDUS.

PONTIFEX CLXV.

ANNO DOMINI MCXXIV.

Honorius II. cui prius nomen Lambertus Bononiensis ex Episcopo Officiensi Pontificatu maximo donatus XIX. Kal. Januarii anni 1124. Verum non sine Schismate quod Theobaldus sibi Pontificatus maximi partes usurpaverat. Ea tempestate Tanchelinus Adamitarum præfultor suam condidit hæresim, & Rex Gothorum Christianæ Religionis nomen dedit. Obiit Honorius XVI. Kal. Martij anno 1130. & in Basilica Salvatoris sepultus fuit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. Append. fol. 32.*)

I.
Ex Labbe
T. 1. pag.
910.
Edita A. D.
1125.

Confirmatio excommunicationis latæ in Fulconem Comitem Andegavensem.

HONORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Clericis Taronensibus Matris Ecclesiæ S. Mauricii, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Sicut boni & humiles filij sunt paternæ dilectionis nexibus arctius adstringendi, ita

ingrati & inobedientes sunt rigore iustitiæ coercendi.

§. 1. Siquidem compertum habuimus quod Fulco Andegavensis Comes divortium illiciti matrimonij filia suæ & Guillelmi filij Roberti Comitis à dilecto filio nostro J. Cardinali Presbytero Apostolicæ sedis Legato, & ab illis fratribus nostris Coepiscopis, & sapientibus viris accepta idoneorum probatione testium iudicatum servare contempsit.

§. 2. Præterea quod gravius est, uti accepimus, ad B. Petri sanctæ atque Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ injuriam prædicti Legati Nuntios ad eum directos capiens, & in arcta custodia per duas septimanas retinens, barbas eorum & capillos flammis exurere & Literas in conspectu hominum sub dio cremare præsumpsit.

§. 3. Unde Legatus idem in propriam Comitum terram interdictionis, & in personam ejus excommunicationis sententiam promulgavit. Nos ergo habito fratrum consilio, eandem usque ad condignam satisfactionem sententiam ratam habemus. Interdictum autem præcipimus observari.

Datum Laterani pridie Idus Aprilis.

Damnatio parvæ consuetudinis exigendi pecunias ab his qui recipiuntur in Canonicos.

HONORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Alexandro. Episcopo & Clero Leodiensi, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Relatione Fratrum vestrorum ad nos venientium comperimus hanc in vestra Leodiensi Ecclesia detestabilem ex antiquo fieri consuetudinem, ut quicumque ibi Canonicus fieri voluerit, oporteat eum Præposito & Decano determinatam pecuniam exhibere, & ad hoc de investituris Ecclesiarum, & Altarium Archidiaconos & Decanos facere accepimus. Scriptum est in Evangelio quia Dominus Noster vendentes & ementes ejecit de templo. Ideoque per præsentia scripta firmiter præcipiendo mandamus, quatinus tam prava consuetudo de cætero apud vos nullatenus conservetur, sed modis omnibus annihiletur. Quod si quis deinceps præsumserit agere, nos & dantem & accipientem jubemus locum in Ecclesia ulterius non habere. Datum Laterani VII. Idus Novembris I.

INNOCENTIUS II.

PONTIFEX CLXVI.

ANNO DOMINI MCXXX.

Die eodem quo Honorius vita functus Innocentius hujus nominis secundus, Cardinalium unius partis, & quidem potissima suffragio fuit electus anno MCXXX. cum altera pars Petrum Leonis Schismaticum eligeret, At Innocentius celebratis Claromontano, & Pisano Concilijs hunc & fautores anathemate ferit. Lotharium Imperij diademate donavit. A

Rogero

Fulconem miratur divortium illiciti matrimonij filia suæ à Legato iudica um servare contempsisse.

Eumque Legati nuntios curiis accepisse.

Sententiam excommunicationis in terram Comitumque personam promulgatam confirmat.

II.
Ex spicil.
Dacher. T. 8.
nov. edit.
pag. 479.
Edita An.
Dom. 1128.